

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/45/2013
Identifikačné číslo spisu:	7013200106
Dátum vydania rozhodnutia:	09.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013200106.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky: F. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, XXX XX V. E., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, v konaní o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd/7/2013 - 46 zo dňa 21. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd/7/2013 - 46 zo dňa 21. júna 2013, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX z 13. februára 2013, ktorým odporkyňa podľa ust. § 70 ods. 1, § 255 ods. 1, § 82 a § 293ce zákona o sociálnom poistení priznala navrhovateľke od 24. januára 2013 invalidný dôchodok v sume 66,80 Eur mesačne.

Súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že z obsahu dokazovania vykonaného pri posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľky vo veci jej invalidného dôchodku jednoznačne vyplýva, že navrhovateľka je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, pretože pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45 %, pričom stanovenie 45 %-nej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení je maximálne zhodnotenie, ktoré pri súčasnom vyhodnotení zdravotného stavu odbornými lekármi môže byť navrhovateľke priznané. Jej opravný prostriedok nie je dôvodný pretože po oboznámení sa s obsahom všetkých lekárskeho posudkov súd nezistil žiadne relevantné dôvody spochybňujúce záver posudkového lekára o zdravotnom stave navrhovateľky pri posudzovaní jej invalidity.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie, ktorým namietala, že doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Poukázala pri tom na lekárske správy a nálezy, ktoré súdu prvého stupňa zaslala spolu s podaním zo 14. júna 2013, ktorým zároveň ospravedlnila svoju neúčast na pojednávaní dňa 21. júna 2013 a tieto neboli posudkovo hodnotené. Zdôraznila, že má veľké bolesti v oblasti krížov a ľavej nohy, berie veľa liekov a je psychicky na dne. Priznaný invalidný dôchodok jej nestačí nie len na lieky, ale ani na živobytie a preto sa domáha zvýšenia invalidného dôchodku.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky označila uvádzané dôvody za neopodstatnené. Podľa jej názoru skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Napadnutý rozsudok navrhla ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 9. septembra 2014 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www. nsud.sk](http://www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona) je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona).

Podľa názoru odvolacieho súdu v konaní neboli objektívne pochybnosti o skutkovom stave tak ako ho zistil súd prvého stupňa a ako vyplýva z obsahu pripojeného administratívneho spisu, t. j., že po pôvodnom zamietnutí žiadosti navrhovateľky o invalidný dôchodok z 22. októbra 2012 rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. novembra 2012 bol jej zdravotný stav na základe oprávneného prostriedku opätovne posúdený posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, pobočky Michalovce dňa 19. decembra 2012, ako aj posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, ústredia, vysunutého pracoviska v Košiciach dňa 24. januára 2013, ktorý vo svojom posudku konštatoval, že rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky (dorzalgia - stav po operácii chrčtice), ktoré je uvedené v kapitole XV, v

oddiele E, v položke č. 4, pod písm. b/, na rozdiel od predchádzajúcich posudkov, zdôvodňuje 35 % -nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, so zvýšením percentuálnej miery o 10 % pre iné zdravotné postihnutia (priedušková astma, psoriáza, depresívne epizódy), t. j. spolu 45 %. Na základe uvedeného posudku odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX zo dňa 13. februára 2013 podľa ust. § 70 ods. 1, § 255 ods. 1, § 82 a § 293ce zákona o sociálnom poistení priznala navrhovateľke od 24. januára 2013 invalidný dôchodok v sume 66,80 Eur mesačne a ďalším rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 18. februára 2013 podľa ust. § 112 zákona o sociálnom poistení odporkyňa zrušila svoje predchádzajúce rozhodnutie zo dňa 19. novembra 2012 o zamietnutí žiadosti o priznanie invalidného dôchodku. Pretože ani s takto určenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (45 %) a výškou invalidného dôchodku navrhovateľka nesúhlasila podala dňa 27. februára 2013 proti rozhodnutiu odporkyne zo dňa 13. februára 2013, opravný prostriedok, o ktorom rozhodol súd prvého stupňa ta, že napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé o aké dôkazné prostriedky odporkyňa oprela svoje rozhodnutie a odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa náležitým spôsobom vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní. Súd prvého stupňa správne zdôraznil, že závery posudkových lekárov o zdravotnom stave navrhovateľky sú pre súd v konaní podľa ust. § 250i a nasledujúcich OSP dôkazmi vykonanými v konaní pred správnym orgánom, ktorých obsah súd nemôže pri hodnotení dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti obísť, alebo znížovať ich dôkazný význam, ak v konaní nezistí iné skutočnosti, vyvracajúce závery podaných posudkov. Takého pochybnosti vzbudzujúce pochybnosti v konaní zistené neboli a ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenia napadnutého rozhodnutia odporkyne, resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, preto pokiaľ sa krajský súd stotožnil s jej právnym záverom, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil a v primeranom rozsahu zaujal aj stanovisko k námietkam navrhovateľky a odvolací súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 250i ods. 2 OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odkazuje.

Námietky navrhovateľky uvádzané v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa vytykajúce nedostatočne zistený skutkový stav z dôvodu nevykonania až v súdnom preskúmaní konaní navrhovaných dôkazov novými dodatočne predloženými nálezmi z lekárskeho vyšetrenia (neurologického zo 7. júna 2013, imunoalergického z 11. júna 2013, otorinolaryngologického z 11. júna 2013) odvolací súd nepovažoval za dôvodné, keďže tieto dôkazy na pojednávaní dňa 21. júna 2013 vykonané boli ich oboznámením (čl.42 spisu) a pokiaľ ich súd prvého stupňa nepovažoval za spôsobilé spochybniť skutkové závery, ku ktorým tento súd dospel vzhľadom na ich obsah a časovú relevanciu k obdobiu rozhodovania odporkyne, takýto záver, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje, nemožno považovať za nesprávny. Odvolací súd pripomína, že nemožno považovať za porušenie práva účastníka konania skutočnosť, ak súd prvého stupňa neodôvodní svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv.

Podľa názoru odvolacieho súdu ani navrhovateľkou dodatočne predložené novšie lekárske správy nepredstavovali dôkazy o skutočnostiach konštatujúcich prípadne iné diagnostické závery ako boli zistené v správnom konaní alebo nasvedčujúcich existencii novej skutočnosti, ktorou by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali, resp. ktoré by nasvedčovali inému rozsahu zdravotného poškodenia u navrhovateľky, ako bol v čase rozhodovania odporkyne ustálený (§ 250i OSP) alebo by inak prijatý záver spochybňovali.

V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní zadovážené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, presvedčivo podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi nezávislých odborníkov predloženými navrhovateľkou, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov s náležite odôvodnenými závermi a ani navrhovateľkou uvádzané výčitky nezakladajú podľa názoru odvolacieho súdu objektívne pochybnosti o odbornosti resp. objektívnosti

posudkových lekárov, ktoré by vyžadovali vykonať nové dokazovanie vo veci. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo však nezakladá relevantný dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní a nebol preto daný dôvod ani na ďalšie dokazovanie. Treba však pripomenúť, že ak by sa v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľky zhoršil, nič jej nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jej zdravotného stavu.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne považoval rozhodnutia odporkyne za vydané v súlade so zákonom a dôvodne odvolaniu navrhovateľa nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.